

Pag. 2-3

O şedinţă care a avut de toate...

Pag. 4-5

Pluguşorul 2015

Pag. 8

Obiceiuri vechi și noi
– fasoane –
Ars culinaria

Gazeta de BĂILEŞTI

Seria a XII-a
Nr. 12
decembrie 2014
Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie GRATUIT

Ziua Națională a României, sărbătorită la Băilești

La 96 de ani de la *Marea Unire a Transilvaniei cu Tara*, Primăria Băilești și Casa de Cultură „Amza Pellea“ au organizat, ca în fiecare an, o manifestare pe măsura importanței ce se cuvine în asemenea momente, manifestare care a marcat cu pregnanță mărățul eveniment și care a devenit deja tradițională.

a fost scurt, arătând că toate realizările importante la nivelul urbei noastre, care nu ar fi fost posibile fără aportul întregii comunități băileștene, încheind astfel:

„Urez tuturor băileștenilor ca data de 1 Decembrie 2014 să reprezinte speranța unui viitor mai bun, să întâmpinăm

sărbătorile de Iarnă cu bucurie și să aveți multă sănătate și putere de muncă!

*La Mulți Ani, România!
La Mulți Ani, Băilești!*

Manifestarea a continuat cu un moment artistic prezentat de un grup de elevi ai școlii cu clasele I-VIII nr. 5, „Av. Petre Ivanovici“, pregătit într-un mod exemplar de d-na invățător Rodica Pascu.

În acordurile solemne ale Imnului Eroilor au depus coroane de flori: Primăria municipiului Băilești, Consiliul Local, veteranii de război, Poliția Municipală, Secția de Pompieri, Jandarmeria, Poliția Locală, școlile și liceele din oraș.

Momentul a continuat cu depunerea de coroane de flori de către reprezentanții Clubului Pensionarilor, ai Parlamentului României și ai partidelor politice.

În aplauzele asistenței prezente, manifestarea s-a încheiat cu „Simbolul Păcii“, moment creat de Asociația Columbofililor din Băilești, prin lansarea în zbor a unui număr impresionant de porumbei albi.

Marcel BOTĂ

Să primim sărbătorile de iarnă cu pace și căldură în suflet.

Să mergem împreună pe drumul vieții presărat cu flori și steluțe norocoase, plini de speranță și de încredere, călăuziți de dragostea noastră, iar anii care vin să fie cel puțin la fel de buni ca cei de până acum!

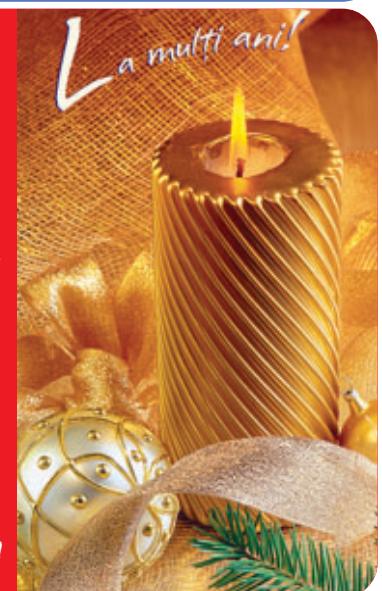
Crăciun fericit, un An Nou mai bun!

LA MULTĂ ANI!

Costel PISTRITU,
Primarul Municipiului Băilești

*Cititori și cititoare,
Ai "Gazetei de Băilești",
La zile de sărbătoare,
Fiecare, unde ești,
Îți urez un an bogat,
Trai bun, cu balsug în toate,
Să fii demn și respectat -
La mulți ani, cu sănătate!!!
Și-ți mai urez - ia maine -
Ca-n viitor să rămă
Al "Gazetei..." ca-nainte,
Fidel, printre cei dintâi!!!*

Redactia

Răvaș

Încă un an de când Te-ai dus,
Mărite Amza, căci la El Te-a luat,
Din prea multă iubire Cel de Sus,
De-atâtea generații regretat...

Să știi că pe aici toate se schimbă
Si dacă a picat socialismul,
În voie, ocrotit de legi, se plimbă
Peste tot politicianismul...

Destui dintre colegii Dumitale,
O duc din greu, cu pensii de rușine,
Mai joacă sau mai speră, prin spitale,
Ca doctorii să îi mai facă bine...

Altii, în schimb, cu nume respectate,
Pentru o viață cât de cât decentă,
Fac, la televizor, publicitate
Cu o dezinvoltură aparentă,

Căci pentru politicieni și demnitari
Arta nu mai are niciun pret,
Chiar mai și râd de ea unii parlamentari,
Iar actorii le stârnesc dispreț...

Unu, a Băileștiului mândrie,
Tot face filme de succes pe afară,
Cu un iureș excelent în meserie,
Dar neapreciat cum se cuvine-n țară...

Altul, de neamul lui din Muscel,
După procese lungi, stinse recent,
Mândru că și-a fost învățăcel,
E-n fine la Strasbourg, în Parlament

Pe urme, cu mândrie-ți calcă fata,
De decenii, pe scenă și-n platou,
Demnă mereu de numele lui tata –
Al teatrelor și filmelor erou...

Valentin TURCU

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind revocarea HCL 172/2014, se stipulează că, având în vedere referatul 28955/31.10.2014 prin care Instituția Prefectului declară nelegală HCL 172/24.09.2014, executivul a propus adoptarea unei noi hotărâri a CL în formularea:

1. Se revocă HCL 172/2014;
2. Se desemnează reprezentanții CL în consiliile de administrație ale unităților de învățământ după cum urmează: Liceul Teoretic "Mihai Viteazul" – Jianu Elena, Cretan Ilie, Duinea Claudiu; Liceul Tehnologic "Stefan Anghel" – Tibreanu Cristian, Cecea Emilian, Cretan Ilie; Scoala Gimnazială nr. 1 – Mitroi Paul, Toană Valentin; Scoala Gimnazială nr. 3 – Musuroi Ionel, Pellea Petrică; Scoala Gimnazială "Amza Pellea" – Pascu Ctin, Pelea Petrică; Scoala Gimnazială nr. 5 "Av. Petre Ivanovici" – Cojocaru Florin, Tibreanu Cristian.

Dl. Cr. Tibreanu a propus ca unul dintre consilierii numiți în consiliile de administrație la o școală să facă parte și din Comisia de evaluare și asigurare a calității în unitățile de învățământ, propunere susținută de dl. secretar M. Barbu. Dl. Ionel Musuroi a fost de părere că trebuie să se discute dacă este corectă neacordarea avizului de legalitate de către Prefectură, iar edilul-șef a menționat că, în cazul în care nu revocăm hotărârea, Prefectura ne dă în judecată în ceea ce priveste Proiectul de hotărâre referitor la revocarea HCL 173/2014, se menționează că, desigur, se va avea un impact negativ pe bugetul local, dar nu este o situație deosebită.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre referitor la revocarea HCL 173/2014, se menționează că, desigur, se va avea un impact negativ pe bugetul local, dar nu este o situație deosebită.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se modifică contractul de parteneriat încheiat cu Asociația Langdon Down, aprobat prin HCL 77/2014, se precizează că, dând curs adresei 310/20.11.2014 prin care Asociația Langdon Down Oltenia, prin Centrul Educațional Teodora, solicită suplimentarea contribuției municipiului la cheltuielile de funcționare a centrului de zi până la sfârșitul anului 2014 cu suma de 22 030 de lei, executivul a solicitat CL să adopte o hotărâre de suplimentare a sumei inițiale de 130 000 de lei, în formularea: "Se va modifica contractul de parteneriat cu Asociația Langdon Down – Centru Educațional Teodora, la Cap.III, <Obligațiile Primăriei și municipiului Băilești>, art. 3.1, astfel: "Asigură contribuția municipiului Băilești din bugetul local a cheltuielilor de funcționare a centrului de zi în sumă de 152 030 de lei".

Dl. Ionel Musuroi a insistat pe faptul că există un cont special prin care sunt asigurate sume pentru asociații și fundații, din care Casa Speranței a primit o sumă, diferența mergând la ALDOCET și a întrebat dacă mai sunt bani în acel cont. Dna. Violeta Motătăeanu, director economic, a precizat că, dacă se acceptă suplimentarea, se va face o rectificare de buget prin care se asigură suma aprobată în consiliu. Dl. Ionel Musuroi și-a exprimat surprinderea că solicitarea este facută pentru costuri salariale pe ultimele două luni ale anului. Dl. A. Dumitrașcu s-a interesat de modul cum a fost justificată suma și dacă aceasta este fundamentată pe costuri standard. Dna. Maria Vâslan a precizat că se fundamentează pe Legea sponzorizării și este vorba de 275 lei/copil – 90 de lei/copil pentru masă. Pe costuri standard, administrația locală ar fi trebuit să dea cca 400 000 de lei, baniii se solicită pentru funcționare și lunar s-au făcut justificări. La categoria acestui tip de copii, la 4 persoane trebuie un cadru didactic, copiii fiind cu dizabilități intelectuale severe, cei 36 de copii sunt esalonati pe zile. În prezent, nu mai sunt bani pentru salarii, iar responsabilitățile pentru centru sunt comune. Edilul-șef a menționat că atât anul acesta, cât și în anul precedent, la nivel de țară, mesajul a fost transmis de copiii din centrul nostru, ceea ce ne onorează pe toți. Toate sumele acordate de noi au fost justificate, a existat transparentă iar "noi suntem obligați să avem centru de zi". Este bine să fim solidari, pentru că până acum, de fiecare dată, au votat <pentru> numai consilierii PDL". Dl. Ionel Musuroi a întrebat dacă legal se poate da suma de 22 030 de lei răspunsul dnei. Violeta Motătăeanu, "dacă vrei", a fost etichetată de consilierii locali ca cel puțin evaziv. Dl. A. Dumitrașcu a pus accent pe faptul că în situații de acest fel sunt obligatorii avizele serviciilor de specialitate și a rugat ca în viitor toate proiectele de hotărâre să fie avizate de serviciul de specialitate respectiv, punct de vedere întărit de dl. secretar M. Barbu, pentru că asta prevede Legea 23. Concluzionând, dl. Ionel Musuroi a apreciat că, dacă nu se face rectificarea bugetară, aprobația hotărârii nu are nicio valoare.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se stabilește transmiterea în folosință comună a terenului de 42 mp de sub blocul din str. Revoluției 3, bloc cu 4 apartamente, proprietate publică, se stipulează că, dând curs cererii 28251/27.10.2014 prin care dna. Durăleana-Pusa solicită concesionarea suprafetei de 42 mp în scopul creării unui spațiu pentru depozitarea lemnelor, executivul a solicitat CL să adopte o hotărâre în formularea:

1. Se vaprobă închirierea suprafetei de teren de 42 mp, situată în str. Revoluției 3.

2. Perioada de închiriere este 5 ani.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă închirierea de teren în zona Protecția plantelor pentru amenajarea unei stupine, se menționează că, luând în considerare cererea 27034/15.10.2014 prin care dl. Florescu Marius-Ionut, din str. Tismana 61, și dl. Enache

Cristian-Daniel, din str. Panduri 102, solicită concesionare unei suprafete de teren pentru amplasarea unei stupine, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care:

1. Se aprobă închirierea suprafetei de 5400 mp situată în Tarlaua 132, pentru amplasarea unei stupine.

2. Perioada de închiriere este de 5 ani.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă trecerea în proprietatea privată a localității a terenului din str. Revoluției 60A, se precizează că, în urma inventarierii suprafetelor de teren care aparțin domeniului privat al localității, s-a constatat că nu sunt nominalizate în inventar terenurile intravilan din str. Av. Petre Ivanovici, 2A-200 mp și din str. Revoluției 60A-581 mp. Având în vedere cele menționate, executivul a propus CL emiteră unei hotărâri prin care: "Se aprobă trecerea în domeniul privat al municipiului Băilești a bunurilor menționate în Anexa 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre".

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă închirierea terenului din str. Revoluției 60A, se stipulează că, dând curs cererii 24074/2014 prin care dl. Moandă Sorin, din str. Bucegi 43, solicită concesionarea suprafetei de 581 mp din str. Revoluției 60A, pentru crearea unei zone de acces către spațiu pe care îl deține în str. Av. Petre Ivanovici, executivul a solicitat CL să adopte o hotărâre conform căreia: "Se aprobă întocmirea documentației cadastrale pentru închirierea suprafetei de 581 mp, situată în str. Revoluției 60A".

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se stabilește suprafața totală a terenului proprietate a autorității locale, aferentă blocului 22 din str. Lt. Becherescu 5, se menționează că, având în vedere că prin adresa 28816/30.10.2014 SCM Înfrățirea SCM, din Băilești str. Victoriei 43, solicită acordul primăriei pentru intabularea terenurilor în carteaua funciară, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: "Se aprobă intabularea terenului de sub construcții proprietate a SCM Înfrățirea SCM, amplasate în str. Lt. Becheresc, bloc 22, parter".

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă completarea Anexei 3 la HG 965/2002-inventarul domeniului public al localității – se precizează că, în urma măsurătorilor cadastrale ale străzilor, au apărut modificări și completări, după cum urmează: pe 38 de străzi s-au constat diferențe în plus sau minus ale suprafetelor; alte străzi nu se regăsesc în inventar (Stefan Anghel – 550 m, șoseaua Galicea Mare – 1508 m, Izlaz – 772 m, Aleea Rampei – 193 m, Aleile 1 și 2 Mărășești – 103;133 m, Closani – 344 m, Independenței – 1060 m), existând și străzi care necesită măsurători, din cauza măsurătorilor incomplete – Victoriei, Meseriasă, Independenței, toate incluse în A3. Din aceste motive, executivul a solicitat CL să emită o hotărâre conform căreia: "Se aprobă modificarea și completarea Anexei 3 la HG 965/2002, conform documentului anexat."

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă taxa pentru spațiile din zona nonalimentară a pieței în sumă de 20 de lei/mp/lună, pentru

Primăria Municipiului Băilești

Stadiul șantierelor din oraș

Primăria municipiului Băilești a desfășurat și anul acesta lucrări de investiții importante. În prezent, majoritatea șantierelor au fost închise, însă pe o parte dintre acestea lucrările încă mai continuă, condițiile meteo permitând executarea anumitor tipuri de lucrări.

Dorim să transmitem că în prima perioadă din acest an au existat, poate, cele mai multe probleme pentru administrația locală, în sensul de implementare a acestor proiecte. Avem proiecte în lucru, altele care urmează să fie începute, iar pentru finalizarea acestora, a fost și este nevoie de un efort bugetar al municipalității. Proiectele mari cum ar fi: proiectul de canalizare, proiectul de asfaltare a străzilor, sunt printre cele mai importante proiecte pe care Băileștiul le-a avut în ultimii 25 de ani, proiecte care dezvoltă localitatea, necesitând efort din partea noastră, a instituției primarului, dar și înțelegere din partea concetășenilor noștri, a tuturor băileștenilor. Mai sunt acele proiecte, tot atât de importante ca și cele menționate mai sus: proiectul de modernizare a pieței agroalimentare, proiectul de realizare de noi parcări în zonele aglomerate, proiectul pentru realizarea unei clădiri pentru sediul de primărie, unde cetățeanul să fie respectat, să nu mai fie pus în situația de a face mai multe drumuri pentru a putea primi un act.

Acum, la sfârșit de an, vă mulțumim pentru înțelegerea de care ați dat dovedă, iar în anul care urmează suntem convinși ca vom putea spune că ne-a fost greu, dar a meritat.

amplasarea de indicatoare și marcate

rutiere la nivelul Unității Administrativ-Teritoriale (UAT), se stipulează că, deoarece după derularea lucrărilor de modernizare a străzilor și trotuarelor și a lucrărilor de extindere a retelelor de apă și apă uzată, rețeaua de indicatoare rutiere s-a descompletat prin distrugere parțială, îngreunând circulația rutieră în intravilanul localității, în urma inventarierii și stabilirii numărului de indicatoare, precum și a locului de amplasare, executivul a propus emiteră unei hotărâri de CL prin care: "Se aprobă amplasarea de indicatoare și marcate rutiere la nivelul UAT Băilești, conform anexei."

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre referitor la modificarea art.1 al HCL 195/2014, se menționează că, având în vedere discuțiile intervenite la nivelul autorității locale după modificarea art.29 și 30 din Regulamentul de organizare și funcționare a Pieței agroalimentare, executivul a solicitat CL să adopte o hotărâre în formularea: "Se aprobă modificarea art.1 al HCL 195/29.10.2014, astfel:

Art. 29: Repartizarea de spații comerciale în zona nonalimentară se face, cu prioritate, comerciantilor care au sediul în municipiul Băilești și care au vândut până în prezent în spațiile deschise ale pieței, urmând ca spațiile rămase disponibile să fie închiriate și altor comercianți.

Art. 30: Taxa pe mp pentru spațiile din zona nonalimentară a pieței va fi stabilită în bugetul anual prin hotărâre a Consiliului Local."

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă taxa în spațiile comerciale din zona nonalimentară, se precizează că, având în vedere că au fost finalizate lucrările pentru spațiul de vânzare-cumpărare a produselor nonalimentare în Piata agroalimentară, lipsă de concentrare, zilele săptămânii și săptămânii următoare, scene comice, de fapt, un comic ieftin, gratuit și nerecomandat într-o săptămână de CL care trebuie să aibă un mare grad de solemnitate, de sobrietate.

Gh. GHEORGHISAN

anul 2015.

2. Se aprobă repartizarea spațiilor comerciale în zona nonalimentară a pieței, în baza art.29 din Regulamentul de organizare și funcționare al Pieței agroalimentare, conform anexei.

3. Nerespectare clauzelor prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare al Pieței agroalimentare duce la anularea repartiției.

Având în vedere adresa 10180/25.11.2014 și adresa 4042/08.02.2013 ale ISJ Dolj prin care se comunică avizul conform privind rețeaua scolară a municipiului Băilești în forma: sc. Gim. Aviator Petre Ivanovici (învățământ primar și gimnaziul), cu structurile Grădinița cu program normal nr. 1, Grădinița cu program prelungit nr. 9 "Amza Pellea"; sc. Gim. nr. 3 (primar, gimnaziul), cu structurile Grădinița cu program normal nr. 5, Grădinița cu program normal nr. 7, Sc. Primăria Balasani, Grădinița cu program normal Balasani; Sc. Gim. nr. 1 (primar, gimnaziul) cu structurile Sc. Gim. nr. 6 (primar, gimnaziul), Grădinița cu program normal nr. 3, Grădinița cu program normal nr. 4; Sc. Gim. Amza Pellea (primar, gimnaziul), cu structurile Sc. Gim. Nr. 2 (primar, gimnaziul), Grădinița cu program normal nr. 2, Grădinița cu program normal nr. 6, Grădinița cu program normal nr. 8; Liceul Teoretic "Mihai Viteazul" (primar, gimnaziul, liceal) și Liceul Tehnologic "Stefan Anghel" (liceu tehnologic POS), executivul a solicitat CL să emită o hotărâre în formularea: "Nu se modifică rețeaua scolară în anul școlar 2015-2016 la nivelul municipiului Băilești".

Am fost martorii unei ședințe care a avut de toate – responsabilitate, maturitate și implicare, dar și amuzament, atmosferă prea destinsă, lipsă de concentrare, zilele săptămânii și săptămânii următoare, scene comice, de fapt, un comic ieftin, gratuit și nerecomandat într-o săptămână de CL care trebuie să aibă un mare grad de solemnitate, de sobrietate.

PLUGUȘOR - 2015

Aho, aho, dragi cititori
 În Băileşti locuitori,
 Pe aici sau mai departe,
 Însurăti în altă parte,
 Prin locuri învecinate,
 Cu localnici măritate,
 Sau împrăştiaţi prin țară
 Sau duşi de soartă pe-afară,
 Prin Grecia, Spania,
 Franţa sau Italia,
 Anglia, Germania,
 Sau în Basarabia,
 Pe orice meridian,
 Sau trecuţi peste ocean,
 În trenuri sau avioane,
 Săli de sport sau stadioane,
 Prin grădini și pe ogoare,
 Pe străzi și pe trotuarie,
 În școli sau ateliere,
 În mijloace rutiere,
 Toti - someri sau angajați,
 De lipsuri amenintări,
 Studenți, elevi de liceu,
 Profesori mintiți mereu,
 Si, Mărine, Floreo, Fane,
 Costică, Gică sau Stane,
 Doamne, Mării, Mărioare,
 Sau cu un nume de floare –
 Camelii sau Viorici,
 Margarete și Florici,
 Elene, Victorii, Ioane,
 Natalii, Georgete, Ane,
 Alți plecați din Băileşti,
 Sau aproape la Negoi,
 Galiciuca sau Cioroi,
 Sau veniți de la Corlate,
 Din Rudari sau alte sate,
 Stabiliti în orisice,
 Bloc, sau în M.T.T.
 Si deveniți Băileşteni.
 Ai noștri concetăteni,
 De prin piată, magazine,
 Cu sarsanalele pline,
 Opriti cinci minute zorul,
 Si citiți-mi "Plugușorul",
 Că-i colindă de Crăciun
 Si, pentru un an mai bun,
 Un buchetel de urări,
 De Sfintele Sărbători,
 Când în casă sau la poartă,
 Beți cu totii țuică fiartă,
 Cu sarmale și cărăni
 Si caltabosi afumată
 Si cu cănuțe cu vin
 De zaibăr făcut pelin,
 Vă urez la toți și toate
 La mulți ani cu sănătate!!!
 Să vă veseliți senini,
 Cu neamuri și cu vecini,
 Cu finii și cu nepoții,
 Să fiți sănătoși cu totii,
 La fel cu toți cei iubiți
 Întru mulți ani fericiți!!!
 Aho, aho, concetăteni,
 Si mult iubiți băileşteni,
 Până la alăturare,
 Să o luăm de la intrare,
 De unde-au fost vîi plantate,
 Si-acum sunt abandonate,
 Cum sunt în apropiere,

Fabrici și ateliere,
 Roase de mult de rugină
 Si căzute în ruină
 Si cum să face eu, oare,
 De sărbători o urare
 Celei cea fost cândva Gara
 Si-alături Autogara –
 Astăzi sărmâne clădiri,
 Umbre, doar, de amintiri
 Si ce-a fost sub comuniști
 "Blocul de nefamilisti" –
 Cel ce-a fost, parcă, recent,
 Lovit de bombardament,
 De nutrim pe îndelete,
 În loc de urări, regrete,
 Când le contemplăm din față
 Că sunt lipsite de viață
 Si de le e astfel starea
 Le așteaptă... demolare...
 Aho, aho, dragi băileşteni,
 Respectabili cetăteni,
 Mergând în continuare,
 Fac din suflet o urare
 Odătă-ajuns la spital,
 Pentru corpul medical,
 Dar și pentru asistente,
 De succese-n tratamente,
 De la ameliorare
 Si până la vindecare,
 Diagnostice precise,
 Rețete perfect prescrise,
 Operații reusite,
 Recunoașteri infinite,
 Pentru vegheea-n sănătate –
 La mulți ani, prosperitate,
 Fericire, bucurie
 Si An nou cu armonie!!!
 Aho, aho, dragi băileşteni
 Si iubiți concetăteni,
 Acum încă o urare,
 Spre centru, pe Strada Mare,
 De Sfintele Sărbători,
 Urez pentru "perceptorii",
 Să fie prestația
 La Administrația
 Financiară (fiscală)
 Mereu exceptională,
 Ca să strângă-berechet
 Necesarul la buget –
 Sume lichide de bani –
 La anul și La mulți Ani!
 Aho, aho, dragi trecători,
 Ai "Gazetei..." cititori,
 Citiți-mi înc-o urare
 Tot, la noi, pe Strada Mare,
 Căci am trecut de chindie,
 Chiar la Judecătorie,
 Ca și la Procurură,
 Fără multă tevatură,
 Fie-le în veci prestanță,
 Si ne-nclinată balanță,
 Procesele judecate,
 Cu multă celeritate,
 Fără mărturii trucate
 Si multe "părti vătămate",
 Anchete judiciare,
 Recursuri în anulare,
 Contestări inutile,
 Ci doar hotărâri stabile!!!
 Aho, aho, dragi băileşteni,

Si iubiți concetăteni,
 Acum încă o urare,
 De zile de sărbătoare,
 Pentru-ai noștri negustori,
 Vânzătoare, vânzători,
 Ca și pentru cârciumari,
 Bucătari și ospătari,
 Dar și cocători-brutari,
 Covrigari și plăcintari,
 Patiseri și cofetari –
 Profitul să le tot crească
 Băileştiul să-nflorescă!!!
 Însă mai încet v-o spun,
 Dar, sigur, cu gândul bun,
 Că-n anii care-au trecut,
 Meserii au dispărut
 Si-n Băileşti, oricum, se simte
 Că nu mai e ca-nainte:
 Rar tapiter sau tâmplar,
 Cojocar sau plăpumar,
 Pălărier, croitoreasă,
 Tesătoare, lenjereasă,
 Doar un singur potcovar,
 Dar niciun ceasornicar,

 Doar un singur croitor,
 Dar niciun ascuțitor,
 Sunt cinci frizeri și-un cizmar,
 Dar niciun geamgiu-râmar...
 Atunci cui să fac urări
 De Sfintele Sărbători ?!
 Păi, doar acelora care
 Rezistă-n continuare –
 Le urez zile senine
 Si să-o facă tot mai bine,
 Să căstige mai mulți bani,
 La anul și La mulți Ani!
 Aho, aho, dragi trecători,
 Ai "Gazetei..." cititori,
 Citiți-mi înc-o urare
 Tot, la noi, pe Strada Mare,
 Căci am trecut de chindie,
 Chiar la Judecătorie,
 Ca și la Procurură,
 Fără multă tevatură,
 Fie-le în veci prestanță,
 Si ne-nclinată balanță,
 Procesele judecate,
 Cu multă celeritate,
 Fără mărturii trucate
 Si multe "părti vătămate",
 Anchete judiciare,
 Recursuri în anulare,
 Contestări inutile,
 Ci doar hotărâri stabile!!!
 Aho, aho, dragi băileşteni,

Zilnic-corespunzătoare,
 În cele editilitare
 Si urmează, aşadar,
 Urarea pentru primar
 Si pentru viceprimar,
 Funcționari, secretar,
 Consiliul Municipal
 Si întregul personal,
 Din sectorul social
 Si din serviciul fiscal
 Si de la salubrizare,
 Apăși canalizare,
 Ca și celealte-toate
 Succese, prosperitate,
 Sănătosi cu totii să fiți
 Si la mulți ani să trăiți!!!
 Aho, aho, concetăteni,
 Si cititori băileşteni,
 Se cuvine o urare,
 Pentru acei bârfitori,
 În Băileşti locuitori,
 Care chiar cu mintea trează,
 Pe la colțuri reproșează,
 Că sunt străzi sparte o droaie,
 Care, după orice ploale,
 Se tot umplu de noroie...
 Le pun la toți o-ntrebare –
 Cum să faci canalizare
 Si mai apoi asfaltare,
 Fără spargeri în lucrare???

Le urez de sănătate
 Si bogăție în toate
 Si temeinic să gândească
 Înainte să bârfescă
 Si la mulți ani să trăiască!!!
 Aho, aho, dragi cititori,
 Fidei și-nțelegători,
 Din centrul și de la margini,
 Citiți-mi aceste pagini,
 Fiindcă nu sunt urători
 Pentru-ai Poștei lucrători,
 Si de-aceea o fac eu,
 Căci stiu că munesc din greu –
 Pe teren si la ghișeu...
 Cu colete și mandate,
 Si cu facturi încasate,
 Pensii și indemnizații,
 Telegrame, alocații
 Si alte multe prestații...
 Urez lefuri, tuturor,
 Mari, din anul următor,
 De sefii lor respectati
 Nicidcum persecutați
 Si mereu amenințăți
 Cu, la salarii, tăierea
 Si apoi concedierea,
 La anul și la mulți ani!

Succese și mai mulți bani!!!
 Aho, aho, educatoare
 Si doamne învățătoare,
 Elevi și învățători,
 Profesoare, profesori,
 Toti ai școlii slujitori,
 De la ciclul preșcolar,
 Ca și de la cel primar,
 De la cel gimnazial
 Ca și din cel liceal,
 Consider urări firești
 La scolile din Băileşti
 Si toate cele din țară

Si românenesti de afară,
 Responsabil refelectez
 Si, astfel, școlii urez
 Ca Ștatal să n-o mai facă
 La anul, rudă săracă,
 S-o creadă prioritate
 Dar, nu cumva, Si pe state
 De lefuri și-indemnizații,
 Spre paguba întregii nații,
 Să nu mai spună minciuni,
 Si false promisiuni...
 Urez tuturor succeselor,
 Fără sanctiuni exprese
 Si prin decizii stupide,
 Directori puși de partide,
 Si să pună, de urgentă,
 Prin concurs de competentență,
 Iar politica în școală
 Să nu devină o boală,
 Ca și incurabilă
 Si deloc tratabilă
 Si nici operabilă,
 Sănătate tuturor,
 Succese și-n muncă spor.
 În respect și demnitate,
 La mulți ani, cu sănătate!!!
 Un an nou, cu bucurie
 Urez la Poliție,
 Mereu tot mai încercați,
 Să rămână respectați,
 În lupta cu infractorii,
 Hoții și violatorii,
 Cu succes și prestanță
 Să-i trimitem în instantă
 Si, cum e-a lor datorie,
 Să-i ducă la pușcărie,
 Să-avanseze anual
 Toti, la excepțional,
 Că-n Băileşti, zi de zi,
 Oricine să poată să,
 Copii, femei și bărbați,
 Că sunt mereu protejați,
 De lege, cu mic, cu mare,
 La mulți ani și bunăstare!
 Urez pompierilor
 Succese și-n muncă spor,
 Si intervenții depline,
 Incendii cât mai puține,
 Cu bine să le prevină
 Cu perfectă disciplină,
 Să fie apreciați,
 Si bine remunerăți,
 Pe măsura muncii lor,
 În al urbei ajutor,
 Tot mereu la datorie...
 La mulți ani, cu bucurie...
 Si jandarmilor, la fel –
 Oricând prezentați la apel,
 Pentru bunele intenții,
 În ale lor intervenții,
 Să păstreze ordinea,
 Să-nvingă dezordinea,
 Sănătosi să ne trăiască,
 Patria să-i răsplătească,
 Iar pentru-ale lor prestații
 Să le-acorde decorative...
 Aho, aho, dragi cititori,
 De Sfintele Sărbători,
 Continuăm colindatul,
 Si-n cuvinte, cu uratul,

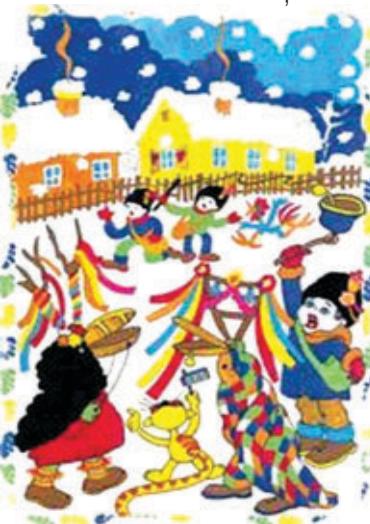
PLUGUSOR - 2015

La ore deloc târziu,
Si altor categorii:
La mulți ani, agricultori,
Pe ogoare truditori,
Si, de anul ce-a trecut,
Nu chiar toate s-au făcut,
Totuși, aşa cum vă spun,
Anul a fost unul bun,
C-a dat din balsug, bucate,
Dar și legumele – toate –
Însă fructe mai puține,
Si vîile n-au fost pline...
Oricum, de sărbători, vin
Are-aici orice creștin...
Mai urez pentru juriști,
Ingineri, economisti,
Medici, preoți, farmaciști,
Mecanici și tractoriști,
La firme acționari,
Muncitori, funcționari –
La toti – petrecere bună,
După datina străbună,
Cu totii prospeli să fiți,
Si La mulți ani să trăiti!!!
Aho, aho, dragi cititori,
De Sfintele Sărbători,
Pentru cei în necaz mare,
Fac, special, o urare,
Sper, pe ton de elegie,
Căci se zbat în săracie,
Chiar dacă de Anul Nou,
N-o avea mare ecou,
Dar să sperăm, cum se spune,
Că vor fi și vremuri bune,
Si pentru-ai nostri someri,
Vor veni și ani prospieri,
Chia de, pentru-a lor placere,
Nu-o curge lapte și miere,
Statul să-si îndrepte fata,
Spre ei să le schimbe viață
Căci prognozele spun că
Vor fi iar locuri de muncă,
Precum și loc de mai bine
Si pentru zile senină,
Să scape de săracie,
La mulți ani, cu bucurie!
La zile de sărbătoare,
Fac, de asemenei, urare,
Pentru cei din diasporă,
S-o vadă la orice oră,
S-o lectureze complet,
Departă, pe internet.
Să aibă balsug pe masă,
Să le fie dăr de-acasă,
Iar, în anul care vine,
Să se întoarcă cu bine,
În țara lor să trăiască,
Si să nu mai pribegiească,
Să nu mai credă – puțini –
C-au ajuns slugi la străini,
Să revină sănătosi,
Acasăsi bucurosi,
Să se integreze-n toate,
La mulți ani cu sănătate!!!
Aho, aho, dragi cititori,
De Sfintele Sărbători,
Nu am cum să dau uitării
Pe acei din capul țării,
Dar, până la demnitari,
Ministra, parlamentari,

Când de ei va fi de spus
O să încep chiar de sus:
Flindcă e pe încheiate
Cu cele două mandate
Si este final de an,
Chiar cu ... "bădica Traian" ...
Dupa-ce-a fost jucător,
Politici și dirijor,
Iată-l, acum, un prosper,
În Bărăgan, mosier,
Având o doamnă vecină,
Fostă câțiva ani... găină,
Ce, după ce-a divorțat,
Si apoi s-a partajat,
Ea s-a ales cu moșia
Si Cocoș c... pușcăria
Si, încă, de astă-vară,
Cu "Miscarea Populară"
Dar n-a fost prea ajutată,
Si-a rămas doar... candidată.
Bădica o să rămână,
Mâine-n Patria Română,
Numai cu doamna bălaie,
Că fratele e-n... părnaie
Si, a zis Mama Omida
Si cu Eba și cu Sida...
Oricum, de Anul Nou,
Chiar de n-o avea ecou,
Eu vin cu vechea urare:
"La mulți ani și la mai mare!"
Desi este fără rost,
Că nu va mai fice-a fost
Si ar fi foarte urât,
Iar "mai mare" – niciatât!
Îl urez de sănătate,
Recolte foarte bogate
Si să-i tot crească moșia
Si toată familia!
Da, de mai puțin de-un an
L-au părăsit pe Traian
Blaga, Flutur și Videanu,
Boagiu și Berceanu
Si fiecare-n final,
Se pretinde liberal...
Dar și-n cealăltă parte,
S-a jucat totul pe-o carte –
Tăriceanu a plecat
Președinte la Senat
Si-apoi, pentru viitor –
"Liberal-reformator"
Si-a candidat lamentabil
Chiar ca prezentabil,
Ba, chiar, la un moment dat –
Prim-ministrul a sperat.
Dacă ar fi reușit,
Ar fi fost iar ișpitit...
Si, dacă se tot însoără,
O facea și-a sasea oară...,
Dar, dacă n-a fost să fie,
La mulți ani, cu bucurie,
Fără ranchiuni și furie!!!
Să trăiască traseismul,
Cătă trăit... comunismul...
Aho, aho, dragi băileşteni,
Acum politicieni,
Dacă acum P.D.L.-ul
S-a unit cu P.N.L.-ul,
Cătă o să dureze, oare?
Până la vara viitoare,
Sau atât căt lumea crede

Că e proaspăt un... praz verde?!

Că, de-acum, până-ntr-un an,
Se vor bate pe ciolan...
Chiar și aşa, să trăiască,
Pentru Țara Românească,
Însă nu să-o stăpânească,
Căci e glie strămosească!!!
Aho, aho, P.S.D.-iști,
Din Băilești, nu mai fiți triste,
Căci, precum partidul cere,
Tot voi sunteți la putere,
Uniti cu U.N.P.R.-ul,
Dar și cu U.D.M.R.-ul,
Chiar de n-ăși realizat
Să faceti Partidul-Stat
Si ată vrut printr-o H.G.
Oabilă spargere,
Cum v-a învățat stângismul
Să-ncurajati traseismul
Si, cu promisiuni mari,
Ată atras pe mulți primari,
Sau cu amenințări diverse,
Din partidele adverse,
Însă-acum n-a mai ținut

Ca alte dăți, în trecut,
N-a mai mers ca-nainte,
Si nici Ponta – președinte;
De votanți puțini ales,
Chiar de au făcut exces,
În acerbă sarabandă,
Agentii de propagandă,
Chiar de a fost sprijinit
De partid necontentit,
Inclusiv de socru-său
Precum și de văru-său,
De mătuși și mama sa
Si toată familia,
Însă a fost cavaler,
Politician cu fler,
Chiar și neplăcut surprins,
S-a recunoscut învinis
De neamțul de la Sibiu,
Căci n-a stat până târziu
Să aștepte vreo surpriză
Care să-l scoată din criză,
Ca să zică multumit,
La urmă, "i-am ciuruit!"
N-a fost cum s-a înțeles
Cu aliatul Antonescu
Si-a fost – prim-ministrul – eu
Si președinte... tot eu,
Dar, când să conducă statul,
N-a vrut și electoratul;
Dar, oricum e valoros,

Iar, de nu era... pontos,
Si, de-ar fi fost mai cu minte,
Era acum președinte,
Dar i-a fost bolnav să fie
Azi de... Klausstrofobie !!!
Azi eu îi fac o urare –
Sucsece în guvernare
Si să nu mai fie trist,
Ci, din contră, optimist,
Căci, dincolo de-nțelegeri,
Vor mai fi și-alte alegeri –
La anul și la mulți ani!
Aho, aho, dragi băileşteni,
Si stimări concetăteni,
Televiziuni, pripit,
Pe neamț, strict l-au hătit,
Că a traficat copii,
Si că nu are copii,
Că are prea multe case
Si nu-i ajung numai șase,
Că nici ortodox nu e,
Ci de-altă religie,
Adică ar fi creștin,
Decât altii, mai puțin,
Că e putred de bogat,
Dar, oricum a câștigat...
Si zice un mucalit –
Belivan, dar om cinstiț –
Că este un... unicat,
Că a ajuns nesperat
Profesor de fizică,
Intrat în politică
Si, de-ai fost regi nemți-nainte,
E, acum și președinte...
Cinci ani, de acum, să fie
Cu bine-n președintie,
La mulți ani, cu bucurie!!!
Aho, aho, dragi cititori,
Si stimări alegători,
Permiteti-mi o urare
Pentru toți aceia care
Sunt în parlament votați –
Senatori și deputați –
La toti le spun "La mulți ani!",
Sănătate și mulți bani,
Cu gândul la secretare
și la sume forfețare,
Iar, când o fi să votați,
Fiti în colegii plecați,
Că, dacă n-aveți putere,
N-aveți nici răspundere,
Iar, dacă-o fi, rând pe rând,
Să vă-ntrebe, în curând,
Ca să se facă dreptate,
Să n-aveți... imunitate,
În rest, să fiți sănătosi,
Tot mereu, la pungăroși,
Si, când e greu, fără preget,
Să v-ascundeți după deget,
Să nu declarăți chiar tot
La ANI și la DIICOT
Că afaceri n-ăși avut,
Nici acum, nici în trecut,
Cumva cu retrocedări
De teren sau cu spălări
De bani, clar frauduloase,
Si-ă luat bani, pământ și case –
Dar anchetele ezită,
Cu dăriști luări de mită –
Vă urez succes în toate –

La mulți ani cu sănătate!
Să vă-mbogățiți toti, chiar,
si să vă alegeti iar...
Aho, aho, dragi băileşteni,
Acum politicieni,
Dupa atâtă colindat,
Dupa ce am tot urat,
Vă rog să mai suportați
Si pentru apropiati –
Fac o urare aparte
Pentru unul de departe –
Jan Lazăr îi zice lui,
Din strada Poporului –
Amza Pellea – de curând –
Care-a trimis, rând pe rând,
La Băilești cîteva tiruri –
Cu mulți de suveniruri –
Adică bunuri nemănesti
Necesare la Băilești,
Cu care s-au utilat
Scoli, instituții de stat,
Dăr unii, precum se știe,
Din parsivă lăcomie,
Căci de cinste nu le pasă,
Au dus și la ei acasă...
La mulți ani, domnule Jan,
Cu onoare, băileștean,
Familia să-ți trăiască,
Cu mândrie românească,
La fel cu toți ce-i iubiti,
Întru mulți ani fericiti!!!
Aho, aho, de sărbători,
Pentru ai noștri cititori,
De Crăciun, Revelion,
De Sfântul Stefan, Sfântul Ion,
Oricumare, unde ești,
Cu "Gazeta de Băilești",
Fie frecvent și loial,
Fie ocazional,
Să ai liniste în casă,
Balsug, de toate pe masă,
Să petreci cu cei iubiti,
Întru mulți ani fericiti!
Sădaiși celor sărmani
Bucate și câțiva bani,
Pentru pomenirea lor,
A tuturor morților
Si toti să fiți bucurosi,
Fericiti și sănătosi –
La anul și la mulți ani!
Aho, aho, dragi cititori,
De Sfintele Sărbători,
Văîntreb, cu binisorul –
Cum v-a plăcut "Plugusor"?

De nu v-a plăcut, cumva,
Să-mi dați un sut undeva,
Să nu mai citiți "Gazeta..."
Că și-a-nținat eticheta,
Dar, de v-a plăcut puțin,
Umpleți un pahar cu vin,
Sau cu altă băutură,
Si-l beti dintr-o-nghititură;
De v-a plăcut foarte mult,
Cum aș vrea eu să ascult,
Când ne-om întâlni pe stradă,
Printre nămeți de zăpadă,
Să mai beti, n-o fi-n zadar
Pentru mine, un pahar...
La anul și la mulți ani!
Valentin TURCU

Manifestarea solemnă de mare încărcătură emoțională, organizată în fața Monumentului Eroilor, cu ocazia zilei de 1 Decembrie, Ziua Națională a României, cea mai mare sărbătoare a poporului român, o strălucită manifestare pentru care organizatorii merită aprecieri și felicitări, a continuat fericit cu o activitate culturală de adevărată primenire sufletească, ocazionață de lansarea celui de al treilea volum de versuri al talentatei poete Maria Oprea, carte de lirică având un titlu cu semnificații profunde – **Desculță prin vreme**. Sala Clubului Pensionarilor s-a dovedit neîncăpătoare pentru iubitorii de poezie, invitații autoarei fiind personalități ale municipiului și mulți colegi sau foști colegi ai „împrințatei“, ceea ce spune mult despre valoarea umană a „stihuitoarei“ de anvergură, care a atrăs un auditoriu distins și avizat.

Activitatea a fost moderată de venerabilul prof. Valentin Turcu, cel care a ajutat-o și a încurajat-o pe poetă în demersul său generos, dar destul de greu. În stilul său inconfundabil, cu modestia-i caracteristică, discretul moderator a urat un „La Mulți Ani!“ auditorului cu prilejul Zilei Naționale a României, exprimându-și bucuria generată de această activitate spirituală, „din păcate, mai rara la Băilești“ – lansarea unei cărți de poezie. A insistat apoi pe faptul că, „în mod regretabil, acum sunt promovate nonvalorile, corupția este la ea acasă, politicienii sunt lipsiți de principii, lumea se ocupă cu alte «minuni», iar de

Întâlnire emoționantă cu poezia adevărată

citit ce să mai vorbim?“. După această pleoarie, un fel personal de „descărcare, de vărsare a focului“, cum se zice în popor, revenind la scopul întâlnirii, prof. V. Turcu a menționat că Varujan Vosganian, personalitate polivalentă – poet, eseist, matematician, economist cu doctorate în cele două domenii, un virtuoz al pianului și politician de anvergură, cu principii solide, una dintre cele mai strălucite minti, susține că: «istoria lumii au făcut-o poetii cu ideile lor, nu generalii». A apreciat inspirata dată aleasă

pentru lansare și a dat glas ceritudinii că însăși calitatea versurilor impune carte, o adevărată valoare spirituală: *Mariana Oprea a realizat ceva care va rămâne și o felicit cu mâna pe inimă. Mariana, să continui să te împotrivești mersului vremii!*

Nu mai puțin distinsul prof. Marian Pirnea, după ce a mărturisit că a avut plăcerea și onoarea de a prefața carteia într-un **Cuvânt înainte**, a menționat că este de prius să mai vorbească despre acest volum, pentru că cei prezenti, care vor primi carte, vor găsi acolo

părerile și considerațiile prefațatorului. *Oricum, este o carte de mare valoare și adresez cititorilor invitația de a citi această carte de lirică, felicitând-o pe autoare.*

Invitați de autoare să ne spunem părerea despre această carte, oferită de delicata poetă cu un autograf onorant *Cu mare drag, domnului profesor Gicu Gheorghisan, între două coperte – un destin*, am acceptat cu mare plăcere și facem precizarea că aprecierile noastre nu sunt de circumstanță, ci pornite din suflet, generate de calitățile umane și artistice ale

semnatarei volumului. Ne-am cerut scuze colegului și prietenului V. Turcu pentru că „nu suntem pe aceeași lungime de undă“, în sensul că astfel de manifestări nu sunt rare la Băilești, mărturie stând lansările prețioaselor **Balade...** ale Domniei Sale, **Amintirile...** dlui. M. Pirnea, volumele de versuri ale dnei. Doinea Tenea, cărțile venerabilei poete și prozatoare Valentina Ristea, ale universitarului Petre Anghel și chiar ale dlui. Constantin Preda, de la Afumați.

Desculț prin vreme este, în opinia noastră, cel mai valoros volum de lirică, o capodoperă a creației dnei. Maria Oprea, care pune pregnant în lumină calitățile și valoarea, pornind de la tematică, specii literare până la mijloacele de realizare artistic și prozodie. Tematica este diversă, carteia fiind o confesiune sinceră asupra delicielor sentimente omenești, prezentând inocența iubirii de început, bucuria dragostei împlinite, tristețea iubirii pierdute, cu precizarea că și pierderea iubirii este primită cu demnitate, fără lamentări. Deosebită este și lirica peisagistă, comuniunea omului cu natura și dragostea maternă, ca să nu mai vorbim de meditația pe teme existențiale și de condamnare a realităților social-politice contemporane. Meritul poetei este că și atunci când infierează demagogia, corupția și nedreptatea își pastrează cele două dominante ale personalității sale – sensibilitatea, delicatețea. Multe poezii sunt poezii – metaforă, poeta folosind, poate în mod curios, mai ➔

Distrugerea poporului român prin manipulare și demoralizare

Învățământ s-au întrebăt în ultimii ani de ce evaluarea profesorilor se face după numărul punctelor accumulate în formări și nu după performanțele obținute de elevii pe care ei îi pregătăt? Dacă scopul profesorilor este ridicarea nivelului de pregătire a elevilor, de ce sunt ei obligați să plătească tot felul de cursuri de formare și dezvoltare personală (care, în afară de faptul că le scoate banii din buzunar, mai mult îi epuizează și chiar le spală creierul, decât să le ridice nivelul profesional și educativ)? Există săcar un studiu care să demonstreze că aceste formări sunt eficiente pentru dezvoltarea competențelor educative ale elevilor, cu efect direct în creșterea nivelului clasei și în succesul școlar al elevilor pe care ei îi pregătesc?

„Mass-media a fost cucerită“ Media este un alt punct de atac în cadrul procesului de demoralizare. Însă aici apar două elemente noi. Primul: media a încetat să mai fie atacată, pentru că a fost cucerită. Acum ea însăși a devenit instrumentul prin care este

atacată societatea românească. Și al doilea element: media este singura putere din stat pe care nu a ales-o nimeni. Schuman se întrebă: au fost televiziunile alese de cetățenii prin-tr-un proces democratic? Atunci cum este posibil ca ele să aibă putere absolută în cadrul societății (românești, în cazul nostru) de informare/dezinformare a cetățenilor? Cum este posibil ca televiziunile să-și aroge dreptul de a crea agenda de preocupări și percepții ale cetățeanului, fără ca nimene să le fi acordat această putere? Cine le-a ales? Interesele cui le reprezintă?

Un alt element de demoralizare a unui stat este crearea de instituții nealese democratice, care parazitează structura societății – aşa cum sunt, de exemplu, unele posturi de televiziune sau ziare. Tânăr cont de faptul că mass-media are cea mai puternică influență în formarea mentalităților și răspândirea curentelor și modelelor sociale, oare nu ar fi fost necesar ca statul să se asigure că acestea reprezintă interesul național sau că, cel puțin, nu susțin interese străine, diso-

lutive pentru cultura, identitatea și credința poporului român? De ce oare nu se consideră important faptul că marea parte a mass-media este controlată din străinătate, că derizoriul, falsul și depravarea guvernează, prin ea, mintile și conștiințele oamenilor?

Desigur, televiziunile afirmă că difuzează ceea ce publicul cere – iar publicul afirmă că se uită la ceea ce televiziunile transmit. Însă televiziunile știu foarte bine că populația poate fi educată prin programe TV, iar scuza că transmit „ce cere publicul“ este falsă, pentru că televiziunile sunt cele care stabilesc primele conținutul și calitatea programelor și numai în pasul al doilea publicul ia contact cu acestea.

Promovarea superficialității și a imoralității

O altă zonă de acțiune a demoralizării este cultura de masă. Prin diferite fundații, organizații și burse sunt promovați artiști obscuri, spectacole triviale, trupe și stiluri de muzică ce încurajează desfrâu, superficialitatea și imoralitatea, filme homosexualiste, piese de tea-

tru și picturi iraționale – și, în general, tot ceea ce ar promova în rândul tineretului goana după bani, sex și insubordonarea față de valori, tradiții și autoritate.

Aceste transformări sociale nu sunt secrete sau invizibile, ci, dimpotrivă, sunt legitime, democratice, la vedere. Cine ar putea susține că programele de educație sexuală din școli sunt canale de demoralizare a tineretului ce acionează prin educație și ar trebui interzise? Aceste acuze nu pot fi demonstrate din punct de vedere legal în instanță – pentru că educația sexuală este chiar legală, fiind susținută de U.E și O.N.U. Cine ar putea aduce dovezi legale că televiziunea reeducrează mintile telespectatorilor și că ar trebui luate măsuri? Nu se pot aduce niciun fel de acuzații, pentru că activitatea televiziunilor chiar este legală, și legea nu stabileste ce este și ce nu este program cu caracter subversiv.

Deci subminarea României prin diferite canale și mijloace se petrece chiar sub ochii noștri, pentru că este legală, și nimeni nu poate să o conteste, din moment ce legislația românească și cea europeană protejează aceste procese și „drepturi“.

Pr. Costel GAVRILĂ
Parohia „Sf. Nicolae“, Băilești

puțin epitetul, iar atunci când acesta apare este un epitet metaforic. În fine, am mai remarcă îmbinările surprinzătoare de cuvinte, având ca rezultat imagini poetice tulburătoare, impresionante prin frumusețea și ineditul lor: *iubiri tivite cu fior, scrii cu seninul cerului curat, cu călcăiele crăpate / timpu aleargă, stau pe genunchii timpului și plâng, plâtim chirii pe sentimente, gânduri pardosite cu tăceri, etc.* Urmărindu-i evoluția putem spune, parafrazându-l pe T. Maiorescu, că avem în față un poet în adevaratul sens al cuvântului, un „glas poetic“ autentic în lirica Olteniei și un om de o modestie și de un bun-simț care ar trebui să-i molipsescă pe mulți, indiferent că sunt creatori sau simpli muritori. *Felicitări sincere, Mariana, și drum bun pe calea deloc ușoară a devenirii, perfectionării și consacrării! Ai toate calitățile pentru a ajunge un nume în lîrica.*

Vizibil emoționată, dar și cu un sentiment de satisfacție deloc ostentativă cea care a fost în centrul atenției a mărturisit: *Vă mulțumesc că sunteți prezenți la această lansare în număr atât de mare, sunt onorată să constat că poezia încă se mai află în preocupările cititorilor băileșteni. Alergăm în fiecare zi grăbiti să ne împlinim visurile, să demonstrăm că suntem mai deștepți, mai frumoși, mai buni, dar nu avem timp să ne privim în oglinda sufletului, să vedem de cătă iubire suntem în stare. De căte ori ne uităm la chipurile părintilor noștri să vedem că ridurile li s-au adâncit, de căte ori ne uităm la copiii noștri, la zâmbetul lor să vedem dacă ascund vreo urmă de tristețe. Dăruim celor dragi suport material, gândind că îi facem fericiți, dar uităm de hrana sufletească. Putem locui într-o casă somptuoasă, dacă undeva, într-un colț nu strălucește un grăunte de iubire, casa va fi rece și neprimitoare. Să ne bucurăm de viață, să fim fericiți și să spunem că mai des celor de lângă noi că ne pasă de ei!*

Cu mândria firească a celui care patronează cu pasiunea asemenea activități, dl. primar Costel Pistrău și-a exprimat bucuria că în ultimul timp manifestările literare sunt la noi din ce în ce mai prezente și de mare valoare instructivă și educativă. *În această zi, ne-am primenit de două ori sufletele, iar dna. Maria Oprea ne-a demonstrat, dacă mai era nevoie, că este o valoare, talentul fiind dublat de eforturi generoase pentru slefuirea versurilor, motiv pentru care merită cu prisosință felicitările și prețuirea noastră superlativă.*

A fost o activitate care va rămâne adâncă înțipărită în memorie, o atmosferă de vis din care ne vom trezi cu greu, o întâlnire de suflet de la care toți am plecat mai bogăți, mai fericiți și mai optimiști.

Gh. GHEORGHIAN

Crăciunul, adică Nașterea Domnului, nu este o sărbătoare folclorică, ci este cea mai importantă sărbătoare a Bisericii, alături de Învierea Domnului. A folcloriza Crăciunul, adică a-l acoperi cu simboluri golite de sens și a ne limita la lucruri secundare, este o greșală pe care o facem majoritatea dintre noi. Acest eveniment atât de important din istoria omenirii și a măntuirii nu poate fi asemănat cu nicio altă sărbătoare folclorică, indiferent că ar fi de populară și serioasă.

Cele două mituri – al bradului și al lui Mos Crăciun – ajung să înlocuiască tot mai mult sărbătoarea Nașterii Domnului denaturându-i înțelesul autentic. În crearea acestui mit, al lui Mos Crăciun, un rol important l-a avut pastorul american Clement Clarke Moore. Acesta a publicat în 1823 în ziarul *Sentinel* din New York un poem în care îl prezenta pe Sfântul Nicolae – o metamorfozare a lui Mos Crăciun – ca pe un personaj simpatic, rotofei și zâmbitor care împarte daruri din sania sa trasă de reni.

Mai târziu, în 1860, Thomas Nast a publicat în cotidianul *Harper Illustrated Weekly* un desen al Sfântului Nicolae (Santa Claus), îmbrăcat într-un costum roșu, ornat cu nasturi negri și încins cu o curea din piele. Timp de 30 de ani, Thomas Nast, desenator și caricaturist al acestui ziar, a dat mitului principalele caracteristici vizuale. În 1885, tot el a stabilit că reședinta lui Mos Crăciun s-ar afla la Polul Nord, idee preluată în anul următor de scriitorul George Webster.

În 1931, Haddon Sundblom îl percepea pe Mos Crăciun ca pe un grăsan cu obrajii roșii și ochii jucăuși, îmbrăcat în haine de culoare roșie, foarte apropiat de copii, cu un aer jovial și cu o atitudine tolerantă. Timp de 35 de ani, Sundblom l-a promovat imaginea lui Mos Crăciun prin Coca-Cola. De remarcat este faptul că, până spre sfârșitul secolului al XIX-lea, Mos Crăciun era un personaj care speria și amenința copiii. Cândva, copiii din Germania povestea în grozită despre vizita anuală a lui *Weihnachtsmann* care aducea niște de mesteacăn pentru a-i pedepsi pe cei obraznici și daruri pentru a-i răsplăti pe cei cuminti.

În Anglia, de Crăciun, se publicau cărți cu fantome. Cel care a schimbat în bine imaginea lui Mos Crăciun a fost Charles Dickens, cu a lui *Poveste de Crăciun*. În Austria, însotitorul preferat al lui Mos Crăciun era Krampus, o bestie de om cu păr bogat ce semăna cu Yeti, Omul Zăpezilor, cu coarne, cu o limbă roșie și lungă și cu ochi înfricosători. În Franță, Moșul lăua înfățișarea lui Pere Fouettard, un călugăr neîndurător cu cei neastămpărați. În sfârșit, în secolul al XX-lea, artiștii au creat un Mos Crăciun care a fost promovat prin reclamele Coca-Cola. Aceasta ar fi mitul lui Mos Crăciun.

Cât privește pomul de Crăciun, el își are originea în Germania și Austria. Primul brad ornăt cu steluțe și lumânări aprinse apare reprezentat într-o calcografie din 1509 a pictorului german Lucas Cranach. Din documente aflăm că un secol mai târziu, în 1601, într-o mănăstire de călugări augustinieni din regiunea

italiană Alto Adige, ce aparținea la acea vreme Austriei, există lângă ieslea din curtea mănăstirii un brad împodobit cu lumânări aprinse.

In 1765, scriitorul german Johann Wolfgang Goethe, care atunci avea doar 16 ani, a rămas impresionat la vederea – pentru prima dată – a unui brad împodobit și luminat în Leipzig. Din 1800, bradul devine un simbol al Crăciunului, cu precădere în München, Zurich și Viena.

Din păcate, dacă vom reduce mesajul Crăciunului doar la mit sau legendă și nu vom încerca să-i descifrăm și înțelege dimensiunea lui teologică, înseamnă că nu am înțeles nimic din faptul minunat întâmplat în urmă cu peste 2000 de ani. Un eveniment care a marcat crucial istoria omenirii nu trebuie redus la valoarea unui mit sau a unei legende. Nu trebuie să devenim hoti și nici ignoranții acestor înțesuri specifice creștinii.

Mos Crăciun nu este un personaj de mit sau legendă, ci el este Dumnezeu Însuși, Cel vechi de zile, cum îl numeste Sfânta Scriptură. Care a dat lumii cel mai scump dar, pe Însuși Fiul Său. Întruparea lui Hristos este și va rămâne Darul neprețuit al lui Dumnezeu pentru oameni, Dar care este înnoit în fiecare an de Crăciun. Prin acest Dar ne redescoperim rostul nostru în lume.

Transformarea bradului, simbol al pomului vietii așezat de Dumnezeu în mijlocul Raiului, un pom diferit de cel al cunoștinței binelui și răului, ale căruia fructe dăruiau vesnicia, într-un simbol al Crăciunului reprezentă un mod manifest de a mărturisi că pomul vietii este Hristos, Cel venit în lume pentru a-l îndumnezei pe om. Masa de Crăciun, în jurul căreia ne strângem toți, anticipăm tocmai masa din Împăratia lui Dumnezeu. Căutându-L pe Pruncul Sfânt în interiorul nostru, vom putea descoperi sensul originar și adevărat al Crăciunului.

În apropierea Nașterii Domnului, zarva exterioară cuprinde tot mai mult lumea, ca și cum diavolul ar fi conștient că nu mai are vreme multă pentru a îspiti omenirea, încercând să ne distrajă atenția de la minunea petrecută în Betleem: curătenie, cumpărături, pregătiri, cadouri, surprise în detrimentul cunoașterii Domnului Hristos. Există o sănătă a sărbătorilor, pe care cei tineri ar trebui să o învețe de la cei în vîrstă. Lumea însă, pe timp ce trece, uită tot mai mult să sărbătoarească după cuviință.

Astfel, orice sărbătorire esuează rapid în formalism sau imbuibare și betje. Ziua de nastere sau onomatistică, ziua de căsătorie, marile sărbători creștine, serbările sociale, ziua națională, ziua eroilor, sunt tot atâțea ocazii în care omul ajunge să uite până și de sine. Ce să mai vorbim de ajutorarea celor în nevoi, cei pentru care Crăciunul este o zi obișnuită de chin cotidian prin care trebuie să răzbătă singuri. Ajungem de multe ori să-l uităm pe Cel Ce ne-a adus această sărbătoare - Mântu-

itorul Iisus Hristos, sărbătorind Crăciunul fără El.

Pentru că orice sărbătoare are un continut sfânt și sfintitor, slăbirea în credință aduce cu sine și pierderea înțeleștilor de a sărbători. Doar cel credincios va să să sărbătoarească după cuviință Nașterea Domnului, precum și orice altă sărbătoare, netrecând cu vederea componenta ei sfântă.

Conștient de imposibilitatea anulării sărbătorii Nașterii Domnului, în chip viclean, diavolul a recurs la pierdere sau falsificarea sensului de bază al acestei sărbători. Pentru a regăsi sau întări adevăratul duh al acestei sărbători, nu trebuie să mergem în vreun sat retras, ci trebuie să mergem în adâncul nostru, unde caută să Se nască Fiul lui Dumnezeu în fiecare an pentru noi și măntuirea noastră.

Comercializarea sărbătorii rămâne, de departe, cel mai urât aspect al secătuirii duhului acesteia. Pentru că bradul împodobit și Mos Crăciun însăcăunat într-o sanie trasă de reni ajung să înlocuiască tot mai mult sărbătoarea Nașterii Domnului, putem vorbi chiar de un sacrefiu săvârșit asupra unuia dintre cele mai importante momente din istoria omenirii – Întruparea Fiului lui Dumnezeu din Sfânta Fecioară Maria. Niciodată locale precreștine sau agricole, niciodată comercial nu trebuie să acopere semnificația de bază a Crăciunului, adică bucuria lumii pentru primirea Pruncului Cereș și înțâlnirea cu Acesta.

Mosii și strămoșii noștri au încreștinat sărbătorile păgâne, pe când noi, din păcate, le repărgâină. Prin urmare, în astfel de momente, trebuie să redescoperim dimensiunea teologică și duhovnicească a sărbătorilor. Să redescoperim în omul bolnav de lângă noi, în cel singur, în cel flămând sau însetat, în cel singur și întristat pe Cel care a venit în lume pentru binele și fericeala noastră. Nașterea Domnului contrazice spaimea de a fi singur, abandonat, uitat sau ignorat. Așa cum Învierea Domnului combată frica de moarte, Nașterea Sa întăreste sentimentul comuniunii. Cu Dumnezeu printre noi, vorbind limba

și purtând hainele noastre, stând la masă cu te miri cine, nu mai ai angoase sau retineri. În Hristos te regăsești pe tine însuți tocmai pentru că îl întâlniești pe toți ceilalți. Acesta este înțelesul profund al Bisericii, spațiul unde coabitează buni și răi, tineri și bătrâni, mândri și smeriți, aroganți și prietenosi, analfabeti și căturari, săraci și bogati, ipocriți și cinstiți. O astfel de diversitate capătă prin Hristos un fundament și un criteriu. Hristos devine unitatea de măsură a umanității.

Prezența lui Iisus Hristos în istorie lasă să se întrevadă, ca într-o usă parțial deschisă, bucuria împăratiei viitoare. Această prezență în cadrul sărbătorii Crăciunului ne arată responsabilitatea noastră față de locul pe care îl reprezentăm în istorie, faptul că suntem gazde ale lui Dumnezeu, că îl putem primi în casele și gospodăriile noastre. Dar ne mai arată și altceva: că viața nu se epuizează în ceea ce facem aici, oricâtă pasiune și efort am investi, oricât am fi de bucuroși pentru realizări și de triste pentru neîmpliniri. Dumnezeu Se coboară prin acestei sărbători la oameni pentru ca aceștia să urce la El. Timpul nu este altceva decât o imensă casă a scărilor în care se coboară și se urcă neîncetat în clăi doar de Creator stiuță, a sfârșitului fiecăruia dintre noi.

Privind imaginea stăbului în care S-a născut Fiul lui Dumnezeu ne dăm seama că Nașterea Domnului este un moment al discreției. Precum Învierea petrecută în întunericul mormântului, Întruparea Mântuitorului reclamă o stare aparte a sufletului și a conștiinței fiecăruia în parte. Iată motivul pentru care, înaintea oricărora pregătiri, ceea ce cu adevărat contează, este dacă ne-am luminat în interior, dacă ne-am pacificat pornorile și ne-am domolit ambiiile. Sperând că toate acestea se vor împlini în frumoasa perioadă a sărbătorilor de iarnă, să rugăm pe bunul Dumnezeu să ne reverse în case, în familii și în inimi, bucurii, pace și multă înțelepciune spre dobândirea adevăratului înțeles al Crăciunului.

Prof. Ionela CATANĂ
Preot Ciprian CATANĂ

Moș Crăciun – Între mit și revelație

torul Iisus Hristos, sărbătorind Crăciunul fără El.

Pentru că orice sărbătoare are un continut sfânt și sfintitor, slăbirea în credință aduce cu sine și pierderea înțeleștilor de a sărbători. Doar cel credincios va să să sărbătoarească după cuviință Nașterea Domnului, precum și orice altă sărbătoare, netrecând cu vederea componenta ei sfântă.

Conștient de imposibilitatea anulării sărbătorii Nașterii Domnului, în chip viclean, diavolul a recurs la pierdere sau falsificarea sensului de bază al acestei sărbători. Pentru a regăsi sau întări adevăratul duh al acestei sărbători, nu trebuie să mergem în vreun sat retras, ci trebuie să mergem în adâncul nostru, unde caută să Se nască Fiul lui Dumnezeu în fiecare an pentru noi și măntuirea noastră.

Comercializarea sărbătorii rămâne, de departe, cel mai urât aspect al secătuirii duhului acesteia. Pentru că bradul împodobit și Mos Crăciun însăcăunat într-o sanie trasă de reni ajung să înlocuiască tot mai mult sărbătoarea Nașterii Domnului, putem vorbi chiar de un sacrefiu săvârșit asupra unuia dintre cele mai importante momente din istoria omenirii – Întruparea Fiului lui Dumnezeu din Sfânta Fecioară Maria. Niciodată locale precreștine sau agricole, niciodată comercial nu trebuie să acopere semnificația de bază a Crăciunului, adică bucuria lumii pentru primirea Pruncului Cereș și înțâlnirea cu Acesta.

Mosii și strămoșii noștri au încreștinat sărbătorile păgâne, pe când noi, din păcate, le repărgâină. Prin urmare, în astfel de momente, trebuie să redescoperim dimensiunea teologică și duhovnicească a sărbătorilor. Să redescoperim în omul bolnav de lângă noi, în cel singur, în cel flămând sau însetat, în cel singur și întristat pe Cel care a venit în lume pentru binele și fericeala noastră. Nașterea Domnului contrazice spaimea de a fi singur, abandonat, uitat sau ignorat. Așa cum Învierea Domnului combată frica de moarte, Nașterea Sa întăreste sentimentul comuniunii. Cu Dumnezeu printre noi, vorbind limba

Prin 1978, fabricile și combinatele din Băilești prinseseră oarece „coajă“ fiind și ele ceva din P.I.B.-ul național. Mai era și oarece valută, comerț făcea România cu toată lumea, iar lucrul acesta se resimtea și asupra traiului de atunci. Odată ce se trecea de 1 decembrie un „obicei“ neconsemnat în vreun calendar, dar care se manifesta feroce, era cel al întrebărilor adresate cunoștințelor: Ce faci de sărbători?... La cine mergeți?... La noi vine familia X „și familia Y... plecați din oraș?... La munte, la mare? etc. Dacă faceai parte din „pătura de sus“, nu puteai să scapi de întâlnirile de ziua doamne... de invitația la... ce mai, n-aveai încotro, trebuia sa fii la modă, iar moda era ca biletul de intrare: nu-l ai, nu intri! De nu respectai „obiceiul“ de a te vedea lumea prin magazinele mai acătării în preajmă de sărbători, era totuna cu a striga în gura mare ca ai rămas în curu' gol! Bărbatii chiar profitau de acest așa-zis „obicei“, pentru că acum își mai scoteau soațele și madmoazele la „fasonat“.

Doamnele însă? Belea de belea, nu alta! „UNIVERSALUL“ devine fieful mișcării feminine, teren de înfruntare a cochetelor orașului. Spuma feminină a mondenelor se duela pe rupte! Se „băteau“ pe rochii, volane și pariuri, punând în joc, dacă situația o cerea, poziția socială a dumneilor, consorților! Să dai în dambla, nu alta!

Coconetele de duzină, devenite „doamne“ prin diverse conjururi sau mariaje, se năpustea asupra a tot ce era nou, înzorzonat, dantelat, cu găitane și tigheluri, uneori de prost gust! De partea cealaltă, „damele“ de rasă, cu sânge albăstru, ca să zic așa, erau mai pre-caute în alegeri, pornind de la pantofi, poșeta, toate de calitate și de cele mai multe ori preferând un material „adevărat“, transformat în ceva de clasă de un croitor îscusit!

Și ce satisfacție mai aveai decât a întoarce cărtitorilor nu numai obrazul celălalt, dar și dosul?! Mahala jinduia și visa, protipendata cheltuia, și bătrân se

închina... Să meargă vreuna la „Croitorie“ în oraș? Aș, și-ai găsit!! „Obiceiul“ era că se facea pe dracul în patru să vină modista acasă, căci totul trebuia să rămână secret. Odată ce trecea pragul, începea cicaleala: să fie așa, eu vreau așa, să iasă ceva deosebit.

Cam cum ar fi perfect, dar nici prea-prea, nici foarte-foarte. Nici scump, dar nici ieftin, ceva să se vadă că e îmbrăcat prima oară. Ceva de bun gust, unicat, fără cusur la croială și discreție, original și strălucitor, să vadă toți și să toace, să vorbească!! A fi îmbrăcată elegant de sărbători era un „obicei“, de fapt, adevarată conspirație împotriva tuturor!!

Domnii erau mai norocoși, moda vremii cerea linia clasică. Apăruse săpe pe piață costume, sacouri și pantaloni tip „Confecția“, pentru italieni; croială elegantă, modernism, modelare după configurație și ieftinătate. Un pantof și o cravată în dungi, plus pălăria, aferim, dă-i drumul în lume!

Mai era o săptămână până la Anul Nou. Să fi văzut fratele meu cucoanele! Ce mai dichiseli, titirizări, farafastă și împopțoneală, toate numai clift și patruace! Iureș la văpseală! Dibuiu po-doabe pe unde nu te-ar fi dus mintea, nu mai vorbim de faptă! De apărei îmbrăcată simplu și discret, erai obiect de caterincă și topism! Mai era câte una care, prințând un fir cum că „onorabilul“, ar avea o „bulbulină“, ursoaică de calorifer, aşa mai tinerică, o vedea intrând la coafor fără de ezitare: și-a tuns stoică și plânsă părul, neatins de vreo 40 de ani, l-a ondulat și și-a tras „culoare“ ultimul strigăt. Roșind ușor, și-a depilat mustața, la sfatul șoptit discret la ureche de maestrul... Întimidată de inox-uri, de cromul și nichelul ce acopera aparatura, lăsa un băcis „umflat“, uimindu-i pe foștii bărbieri, astăzi „stiliști.“ În

magazinele mai mici, prăvăliașii curăței și aranjați erau majoritatea „puri“, școliți de negustorimea veche, cu ifose de tejghea plină și pantofi cu scârți! De drag, târguiai luru scump cu cheltuială, temenea și tămâială până la usă. Mai toate erau în foste case naționalizate și aveau cameră „în spate“, iar de erai un om subtire și becher, venit cu jumătatea, se lăsa cu o cafea cu caimacul gros, o dulceată pentru doamna, apă rece, „obicei“ vechi, ce mai! Petreceai nu cumpărăi! Și începea etalarea mărfuii... bună ce să zici, de la furnizori de marcă! De export! Eeee, prețu-i preț, da și peșcheșu! Tot acum, de sărbători, dădeai nas în nas și pe unde nu credeai cu câte doi, trei manătoci și miseruși, tăparlii subitați și îmbătrâniți de învățătura anilor grei de repetenție morbidă, molii uitate prin praful amfiteatrelor facultăților, începute la adolescență și nici acum terminate. Fomfăind pe nas și vorbind săsăit, o dădeau în izmeneli cu iz emancipat, despre cum e cu borsul pe foc și cu peștele în lac sau ce rudimentar a rămas orașul fată de pretențiile metropolitane. Ce „obicei“, dom'le!! Își spuneau „tineret“ – avangardă – nu se complicau cu cele ce împodobesc viață. Cu rochii lipsite de abțibilduri și cimișlicuri feminine, cu părul tuns a la garcon, transformau sărbătoarea în „dancing“, nu tu flori, voaluri, cravate sau alte artificii de îmbrăcămintă. Trăiau din plin și fără grija zilei de mâine! La dracu cu cărțile și terfeloagele!

Adevărați „torpilori“ care împușcău francul părintilor naivi și creduli!

Pușlamalăc ieftin, nărav de farfurist mărunt!

– prin oraș și pe la case –

Odată cu venirea iernii, localurile mai mici ale urbei se înviorau, căci acum aveau și ele momentele lor de glorie și sărbătoare. Aici, clientela cea diversă avea obiceiul

de a-și face dreptate în vorbe; aici îl luai peste picior pe firfiliu ori pe ciumete, aici se îndrepta tot ce nu mergea bine în țară, erau lăudați deșteptii și învierăți escrocii și „descurăcării“, și se luptau din răsputeri să-și țină unul altuia isonul spre binele poporului și progresul naționii.

„La burta lui nea Nae“ (Feroviarul), era cea mai pestriță clientelă: calicime, târfoliți și mațe-fripete, „ciocoi“ precupeți de legume din „Comuna Mare“, cu portofel și obrazul gros, călătorul între două trenuri, dar și câte un țăran, stăcurându-se timid și cu căciula-n mână, târand după el un copil apropiat, ținându-și strâns la piep șiragul de covrigi, prin fumul gros, chiote, certuri, râsete și glume fără perdea. Aici găseai măruntaie, grăsimioare, momițe, uger ori fudulii. Nu se dădea cu panacota sau fitiriseala la borsuri sau măncăruri, atâtă cărnărai era! Preparatele, cam reci uneori, erau gustoase, mai ales cele gătite după bucătăria casei, dar alături de un pelinăș sau tulburel, nu se băga de seamă – amăgitoare zăpăceală! Dar mai venea clientul și pentru că aici era o ospătăriță foc de frumoasă. O poreclisă băileșteană... „cur de fier – cale ferată“. Avea un „obicei“, era prea rea de muscă, ca să nu-i treacă ceva dinaintea bărbatului. Amazoana intra des în fabrica de șuturi a fazanului băltăret de bărbat'su, dar degeaba!

Nu-și putea schimba săracă năravul, iar el, vițel balamut, ținea la ea, măcar că era curvă,

„Expresul“ lui Gheorghe Ponor execela de sărbători și era plin de mușterii: mici funcționari, legeșii în slujba statului, meseriași și muncitori din fabrici, alde șaiba și cu manivelă, uneori și personal mai dichisit.

Cu toții însă aveau un „obicei“, făceau politică mărună de provincie. Măncărurile erau simple, din popor: fleici tată, de două degete, cu măduvă, usturoi și ceapă de Buzău, să fie! Präjeli vârtoase, îndesate sau ciorbe scăzute, groase de stătea lingura ca santinela la drapel și mai spunea și Tata'l nost! De petreceai cumpără dintr-o ană „Bufetul“ lui nea Gheorghe, pe mese se găsea invariabil același meniu tărâncesc, plin de rusticitate, „obicei“ pe placul olteanului: plătouri cu răcituri, tobă, caltabosi, cămați afumați, pifti, jumări, sticle cu țuică de la Pitești, cepe roșii și ardei iuți; ciorbă de carne afumată de porc, cu tarhon și oțet să dreagă fripturi adevarate din carne proas-

pătă, un cărmăt, ceva cartofi și castroane cu murături în saramură, gogoșari și castraveți. Se mâncă încet, dar gălăgios, se râdea mult, fără mofturi sau închipuiri. Se întindeau la taină ca râia căprească, până la ziuă! Numai goange, cioace și sforării, politeturi ieftine, tromboane și șușoteli, într-un cuvânt, panorame de discuții.

Că astă era temelia îndestulării și bucuria gorobelului!! Pe la bodegile modeste de la margine, birtășii aveau „obiceiul“ de a mai strecu pe lângă apă și oarece poșcă-n țuică, astfel încât carmoliștii și alconauții, „consumatori“ profesioniști cu gături de tablă zincată, se întunecau repede la minte și orice matrafox li se părea a fi țuică de Câmpulung sau răchie de Zalău!

Așa cum bine știi, iarna e momentul, dar și „obiceiul“ de a se trece la măncărurile „grele“. Acum se măncâncă mult, sătios, apetisant și cu seriozitate. Prin mai toate curțile se săvârșea „obiceiul“ strămoșesc al tăierii porcului, prilej de întâlnire între rude și vecini să-și dea o mână de ajutor, la un pahar de tărie, ca să se dezlege apetitul, e bucurie și se spun povești, iar copiii abia așteaptă șoricul aburind. Bunicile nu aveau rival în a vrăji nepotii cu prăjitură și cornulete, cu tot felul de forme și de umpluturi. Acum își amintea cei ce postaseră de bucatele pe care le lăsaseră prin farfurii sau străchini, sleite și neterminate și își promiteau să nu ierte nimic și să „înțingă“ cu pâine prin sosul cărnurilor fripte!

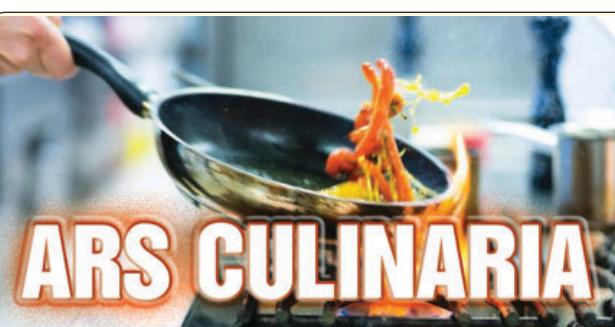
Nimeni nu se gândeau la verdețuri sau cum o să spele „păcatele“ cărnii de porc! În aer se amestecau mirosme de prăjeli, aburi de mămăligă și mirosul de țuică fiartă. Nu vedea vreunul furios sau necăjit. Cei ce ajutaseră la tăiatul porcului înfuleau acum, dar reușeau să manânce și să vorbească în același timp. Arareori se ștergeau la gură, afară de mâinile trudite. Mâncarea era gătită în curte, pe pirostii și nu pe aragaz sau sobă cum te-ai fi așteptat.

Orgie domestică, „dresată“ chiar! Haosul erupe absolut după legi inalienabile! Nici bucatele, nici ziua, nici locul, nimic nu se petreceau întâmplător; „Obiceiul“ ancestral topea ritualic și bogăția și lăcomia poftei domolite!

Bucătăria oltească este și astăzi un fragment de istorie: gustoasă, zemoasă și plină de culoare. De cele mai multe ori simplă și sănătoasă, că vorba ceea: să ne păzim colesterolale, fraților!

Cine auzise atunci de „burgeri“ sau „pizza“, cu caloriile, conservanții, aromele și combinațiile uneori primejdioase dintre ingrediente?

Mihai LICURICI

Sărmăluțe cu brânză

Când carne de porc cade greu la stomac, precum cade matematica la cap, e timpul ca umplutura din sărmăluțe să fie ușurată de greutățile carnale.

Îmbrăcată elegant în frunză de vită, brânza se înfierbântă alături de orezul pufos și cade bine la stomacuri simandicoase.

Ingrediente pentru 4 porții: 20 frunze foi de vită; 200 g brânză dulce; 100 g telemea; 50 g de orez; 50 g de ceapă; 30 ml de ulei; 1 legătură de mărar; 400 ml suc de roșii; 20 g sare; 2 g piper.

Mod de preparare

1. Ceapa tocată mărunt se căleste în ulei, apoi se adaugă orezul, se amestecă bine și se fierbe 10-15 min, până se umflă orezul, după care se lasă la răcit.
2. Se opăresc foile de vită în apa clocoțită, aproximativ 1-2 minute, se scurg de apă și se lasă la răcit.
3. Într-un vas se combină branza de vaci, telemeaua rasă, mărarul tocă și compozitia de orez, apoi se amestecă ușor.
4. Cu acestă compozitie se împachetează sărmăluțele în foi de vită, se aşază într-un vas, se toarnă deasupra sucul de roșii, apoi se introduce la cuptor timp de 30-40 de minute.

Se servesc de preferință calde cu smântână.

GASTRONOMUS

REDACTIA:

Redactor șef - Valentin TURCU

Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN

Redactor: Marian MILOVAN, Claudia BĂDELE

Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:

S.C. ALMA DCMI - Craiova

Tel. / Fax: (0251) 587.300

